

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului Galușca Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Galuşca Mihail xxxx xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.11.2017 – 19.12.2018;

Instanța de apel: 16.01.2019 – 01.04.2019;

Instanța de recurs: 24.05.2019 – 01.10.2019;

Instanța de apel: 21.11.2019 – 24.06.2020;

Instanța de recurs: 23.09.2020 – 03.03.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 decembrie 2018, Galușca Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

Cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale au fost trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Galușca Mihail se învinuiește de organul de urmărire penală de faptul că, la 26.07.2017, aproximativ la ora 12:38, aflându-se la volanul tractorului de model „Mercedes 1843” cu n/î XXXX care tracta remorca de model „Schmitz Cargobull SOI” cu n/î XXXX, deplasându-se în mun. Chișinău, pe str. Grădina Botanică, din direcția str. Calea Basarabiei spre str. Salcânilor, nu a manifestat prudență sporită la trafic, n-a ținut permanent cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea modalităților de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct. 45 a Regulamentului Circulației Rutiere (RCR) care prevede că, „1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate

cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, precum și cerințele pct. 39 din RCR care prevede că „înaintea începerii deplasării, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”, ca urmare, a comis tamponarea pietonului Romanov Grigorii, care traversa carosabilul în afara trecerii pentru pietoni de la dreapta spre stânga conform direcției de deplasare a autocamionului condus de Galușca Mihail.

Urmare tamponării, pietonului Romanov Grigorii, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 102D/1441 din 06.10.2017, i-au fost cauzate vătămări corporale grave, în rezultatul cărora, ultimul a decedat.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care lui Galușca Mihail pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, să-i fie numită o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu încasarea de la inculpat în folosul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 3 458 lei.

În argumentarea apelului a invocat că pedeapsa aplicată față de inculpat este prea blândă și vădit neproportională faptelor comise și urmărilor produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal.

3.2. Avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului Galușca Mihail.

În susținerea apelului partea apărării a menționat următoarele:

- prima instanță a efectuat o calificare penală greșită a acțiunilor pretinse infracționale incriminate cet. Galușca Mihail;

- inculpatul nu a avut posibilitatea tehnică și obiectivă ca să vadă victima în momentul tamponării. Din declarațiile inculpatului și ale martorilor, reiese că victima Romanov Grigorii nu a trecut pe trecerea de pietoni, dar s-a strecurat printre mașini. În consecință, nu a putut să fie văzut de către conducătorul auto;

- inculpatul a întreprins toate măsurile prevăzute de Regulamentul Circulației Rutiere, înainte de a porni, inculpatul s-a asigurat că nu are niciun obstacol în față și lateral;

- lipsa vinovăției inculpatului se confirmă prin procesul-verbal din 13.10.2017 de efectuare a experimentului de vizibilitate (f.d.95-98). Experimentul a fost efectuat la locul unde a fost comis accidentul rutier soldat cu deces, în apropierea stației peco „Petrom”, din str. Grădina Botanica 2, mun. Chișinău, de către inspectorul superior al SCAUP a DP mun. Chișinău, Luchian Oleg, cu prezența lui Galușca Mihail, martorului Romanov Veaceslav și apărătorului Mihalache Iurie. Astfel, în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală, Galușca Mihail a acceptat să participe la experiment în vederea stabilirii vizibilității din cabina șoferului a

pietonului în fața camionului. Astfel, conducătorul auto Galușca Mihail a fost așezat la volanul camionului Mercedes cu nr. XXXX, unde în fața camionului se afla martorul Romanov Veaceslav. Tot atunci s-a măsurat câte 0,5 m distanța de la camion, ulterior s-a măsurat câte un metru de la camion, apoi s-a măsurat câte 1,5 m de la camion pentru a stabili dacă conducătorul auto vede partea de sus a capului;

- nu corespunde adevărului motivarea instanței de fond, și anume: instanța respinge argumentul inculpatului în sensul relatat mai sus, precum că acesta a luat toate măsurile de siguranță la trafic și că n-a observat pietonul, ceea ce contravine constatările potrivit procesului-verbal de efectuare a experimentului din 13.10.2017, conform căruia conducătorul auto putea observa pietonul la distanța de 2,0 m de la cabina camionului. În context instanța respinge argumentul inculpatului precum că dânsul ar fi observat pietonul la o distanță de 2,5 m de la cabina camionului;

în urma efectuării experimentului de vizibilitate, s-a stabilit că, la distanțele de 0,5 m., 1,0 m., 1,5 m., din cabina camionului, conducătorul auto nu vede pietonul. Ulterior, pietonul fiind îndepărtat la distanța de 2,0 m de la camion, din cabină s-a stabilit că conducătorul auto vede capul pietonului;

- totodată, nu este de acord cu concluzia primei instanțe că, sub aspectul laturii subiective, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei, instanța apreciază că inculpatul Galușca Mihail a săvârșit din imprudență fapta prejudiciabilă de bază - încălcarea regulilor de securitate a circulației și imprudență față de urmările survenite - decesul victimei Romanov Grigorii, nu a manifestat prudență, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă;

- elementul denumit latura subiectivă lipsește cu desăvârșire în acțiunile inculpatului Galușca Mihail;

- acuzatorul de stat nu a demonstrat vinovăția lui Galușca Mihail în comiterea infracțiunii incriminate, în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, anume: lipsește elementul de vinovăție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2019, apelurile declarate au fost respinse, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței instanța corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Galușca Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Astfel, analizând declarațiile inculpatului din cadrul instanței de fond, cât și în instanța de apel apreciindu-le, conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, care au fost analizate, instanța de apel a constatat că, cele relatate de către inculpatul Galușca Mihail, vin în scopul eschivării de la răspunderea penală, dar și neadmiterii aflării adevărului.

Vinovăția inculpatului Galușca Mihail a fost confirmată prin următoarele probe: declarațiile martorilor Batîr Lidia, Vicol Ecaterina, Prodan Constantin, Romanov Veaceslav; procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 26.07.2017; procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.07.2017; procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.07.2017; înregistrările video stocate pe CD-R de model „Maxell”;

examinare și vizualizare a obiectului din 28.07.2017; raportul de expertiză judiciară nr. 102D/1441 din 06.10.2017; procesul-verbal de verificare a declarațiilor bănuțitului Galușca Mihail la locul infracțiunii din 13.10.2017; procesul-verbal de efectuare a experimentului din 13.10.2017.

Prin urmare, probele administrate în cursul urmării penale și cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și a instanței de apel au demonstrat incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, partea apărării a pledat pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Galușca Mihail, iar procurorul a contestat sentința în partea individualizării pedepsei și în privința cheltuielilor de judecată.

Instanța de apel a respins argumentul inculpatului, precum că acesta a luat toate măsurile de siguranță la trafic și că n-a observat pietonul, ceea ce contravine constatărilor potrivit procesului-verbal de efectuare a experimentului din 13.10.2017, conform căruia conducătorul auto putea observa pietonul la distanța de 2,0 m de la cabina camionului.

În acest context instanța a respins argumentul inculpatului precum că dânsul ar fi observat pietonul la o distanță de 2,5 m de la cabina camionului.

Reieșind din declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, instanța a stabilit că inculpatul la momentul tamponării pietonului, acesta privea și în retrovizor să se asigure să nu blocheze trecerea de pietoni, or, acesta era obligat să se asigure în acest sens, înainte de a începe deplasarea peste trecerea de pietoni și având în vedere caracteristicile mijlocului de transport care îl conducea (având lungimea de 13,5 m), fapt care probează lipsa atenției sporite asupra situației rutiere care și a dus la tamponarea pietonului.

Așa dar coroborând totalitatea probelor administrate în instanța de fond, cât și în instanța de apel, a constatat că inculpatul Galușca Mihail, în calitate de conducător, care conducea pe drumurile publice un vehicul și având calitatea de persoană care lua parte la procesul circulației în calitate de conducător al automobilului, era obligat să manifeste prudență sporită la trafic și să țină permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere și să se asigure că va depăși trecerea de pietoni, însă ultimul a admis încălcarea regulilor de securitate a circulației în calitate de conducător al mijlocului de transport, încălcare, ce a cauzat din imprudență, decesul victimei Romanov Grigorii.

Prin urmare, instanța de apel nu a reținut alegațiile avocatului privind lipsa laturii subiective în acțiunile inculpatului Galușca Mihail, deoarece vinovăția acestuia de încălcarea regulilor de securitate rutieră a fost stabilită în cadrul cercetării judecătorești, instanța de fond făcând o analiză minuțioasă pe care instanța de apel și-a însușit-o.

Instanța de apel a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatului, considerându-le ca fiind făcute în scopul evitării răspunderii penale pentru faptele comise, vinovăția acestuia fiind pe deplin confirmată prin cumulul de probe acumulate și examinate în ședința de judecată. Declarațiile inculpatului sunt combătute prin declarațiile martorilor și celelalte probe cercetate în ședința de judecată, veridicitatea cărora a fost demonstrată în cadrul cercetării judecătorești a cauzei penale date.

La individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, a ținut cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre

restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpat.

Instanța de apel a notat că, nu se constată vre-un temei pentru aplicarea unei pedepse mai aspre în privința inculpatului.

În continuare, instanța de apel a apreciat ca nefondată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat în beneficiul statutului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în sumă de 3 458 lei, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Instanța de apel a reiterat că, prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare 09.02.2018 a fost exclus alin.(2) din art.143 Codul de procedură penală, la caz, raportul de constatare nr. 1441 din 06.10.2017 și raportul de expertiză juridică nr. 102D/1441 din 06.10.2017, au fost efectuate la solicitarea organului de urmărire penală până la intrarea în vigoare a Legii sus menționate prin care a fost exclus alin.(2) a art.143 Codul de procedură penală.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat oportun de a respinge cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Galușca Mihail a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în sumă de 3 458 lei, acestea fiind trecute în contul statului, conform art.227 alin.(3) Cod de procedură penală.

5. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului:

5.1. Procurorul, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, procurorul a menționat că instanța de apel greșit a diminuat pedeapsa aplicată inculpatului spre minimul sancțiunii articolului incriminat, constatând eronat că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal va asigura atingerea scopurilor prevăzute la art.61 Cod penal, prin ce a admis o eroare de drept la examinarea apelului.

Prima instanță nu și-a motivat suficient soluția privind neexecutarea pedepsei închisorii în instituțiile penitenciare, iar instanța de apel eronat a interpretat și a aplicat prevederile art.75 Cod penal.

5.2. Avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel privind nevinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate (pct. 3.2. din decizie), considerând că instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit la Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2019, au fost admise recursurile declarate, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției emise, instanța de recurs ordinar a menționat că, instanța de apel a menținut eroarea primei instanțe, deoarece instanța de fond adoptând o sentință de condamnare în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal greșit s-a condus de prevederile art. 394 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, indicând că: „Galuşca Mihail se învinuiește de organul de urmărire penală de faptul că.....” și nu a constatat fapta penală ca fiind comisă de către

Galuşca Mihail. De aici reiese că, motivul soluţiei din descriptivul sentinţei nu corespunde cu cel din dispozitivul ei, astfel încât atât instanţa de fond, cât şi cea de apel nu au respectat prevederile art.art.389, 394 alin.(1) Cod de procedură penală, privind întocmirea părţii descriptive a hotărârii de condamnare.

Prin urmare, prima instanţă nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege şi a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluţia, dispozitivul fiind expus neclar, iar instanţa de apel nu a reacţionat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de prima instanţă, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desfiinţat sentinţa şi nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanţă, menţinând, în aspectul vizat, o sentinţă neîntemeiată legal.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 24 iunie 2020, au fost admise apelurile declarate, inclusiv din alte motive, casată sentinţa, inclusiv din oficiu, şi pronunţată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanţă prin care:

Galuşca Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Galuşca Mihail a fost suspendată condiţionat pe un termen de probaţiune de 3 ani.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă.

7.1. În motivarea soluţiei emise, instanţa de apel a menţionat că, ţinând cont de faptul că instanţa de fond a reţinut doar în ce se învinuieşte inculpatul, fără a constata fapta pe care a săvârşit-o ultimul, astfel, instanţa de apel, analizând şi apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art.101 din Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat următoarele că, Galuşca Mihail, la 26.07.2017, aproximativ la ora 12.38, aflându-se la volanul autotractorului de model „Mercedes 1843” cu n/î XXXX care tracta remorca de model „Schmitz Cargobull SOI” cu n/î XXXX, deplasându-se în mun. Chişinău pe str. Grădina Botanică, din direcţia str. Calea Basarabiei spre str. Salcânilor, nu a manifestat prudenţă sporită la trafic, n-a ţinut permanent cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condiţiile rutiere de care trebuie să ţină cont fiecare conducător la determinarea modalităţilor de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct.45 a Regulamentului Circulaţiei Rutiere (RCR) care prevede că, „ 1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii; d) situaţia rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilităţii apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranţa traficului”, precum şi cerinţele pct. 39 din RCR care prevede că „ înainte începerii deplasării, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranţă şi nu va crea obstacole pentru ceilalţi participanţi la trafic ” ca urmare, a comis tamponarea pietonului Romanov Grigorii, a.n.09.03.1940, care traversa carosabilul în afara trecerii pentru pietoni de la dreapta spre stânga conform direcţiei de deplasare a autocamionului condus de Galuşca Mihail.

Urmare tamponării, pietonului Romanov Grigorii, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 102D/1441 din 06.10.2017, i-au fost cauzate vătămări corporale grave, în rezultatul cărora, Romanov Grigorii a decedat.

Astfel, Galușca Mihail, prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, cu toate că inculpatul nu a recunoscut vina, instanța de apel a considerat că vina lui se probează cu certitudine prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, cum ar fi: declarațiile martorilor Batîr Lidia, Vicol Ecaterina, Prodan Constantin, Romanov Veaceslav; cât și prin probele scrise: procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 26.07.2017; procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.07.2017; procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.07.2017; înregistrările video stocate pe CD-R de model „Maxell”; procesul-verbal de examinare și vizualizare a obiectului din 28.07.2017; raportul de expertiză judiciară nr. 102D/1441 din 06.10.2017; procesul-verbal de verificare a declarațiilor bănuțitului Galușca Mihail la locul infracțiunii din 13.10.2017; procesul-verbal de efectuare a experimentului din 13.10.2017.

Cu referire la argumentele apărării privind achitarea inculpatului, instanța de apel a ajuns la concluzia că acestea sunt nefondate, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Galușca Mihail în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de apel a reținut că fapta inculpatului a dus la încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat că, inculpatul Galușca Mihail nu a manifestat prudență sporită la trafic, n-a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător, or, inculpatul staționând la trecerea de pietoni, în cazul din speță, nu s-a determinat și nu s-a asigurat că începând deplasarea, va depăși trecerea de pietoni, astfel încât să blocheze trecerea și în consecință a tamponat pietonul.

La fel, instanța de apel a respins argumentele apărării precum că, Galușca Mihail a luat toate măsurile de siguranță la trafic și că n-a observat pietonul, or aceste circumstanțe contravin procesului-verbal de efectuare a experimentului din 13.10.2017, conform căruia conducătorul auto putea observa pietonul la distanța de 2,0 m de la cabina camionului.

În acest sens, instanța de apel a remarcat că, din declarațiile inculpatului, se reține că inculpatul la momentul tamponării pietonului, privea și în retrovizor să se asigure să nu

blocheze trecerea de pietoni, deși, acesta era obligat să se asigure în acest sens, înainte de a începe deplasarea peste trecerea de pietoni și având în vedere caracteristicile mijlocului de transport care îl conducea (având lungimea de 13,5 m), fapt care probează lipsa atenției sporite asupra situației rutiere care și a dus la tamponarea pietonului.

În așa mod instanța de apel a conchis că din probele analizate și apreciate a stabilit că Galușca Mihail, în calitate de conducător, care conducea pe drumurile publice un vehicul și având calitatea de persoană care lua parte la procesul circulației în calitate de conducător al automobilului, era obligat să manifeste prudență sporită la trafic și să țină permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere și să se asigure că va depăși trecerea de pietoni, însă ultimul a admis încălcarea regulilor de securitate a circulației în calitate de conducător al mijlocului de transport, încălcare, ce a cauzat din imprudență, decesul victimei Romanov Grigorii, astfel, în ședința instanței de apel a fost stabilit că Galușca Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, adică a comis încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, iar temeiuri de achitare a inculpatului nu au fost reținute.

Cu referire la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a menționat că prima instanță s-a condus de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, la fel și de circumstanțele cauzei. Pedepsa a fost stabilită în limitele sancțiunii art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal. Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță legal și întemeiat a statuat asupra iraționalității executării pedepsei cu închisoare, dispunând în baza art.90 Cod penal, suspendarea condiționată pe un termen de probațiune, ajungând corect la concluzia că la caz sunt prezente temeiurile pentru aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, iar pedeapsa stabilită va contribui la corectarea condamnatului.

Prin urmare, instanța de apel a constatat, că pedeapsa stabilită de către prima instanță cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă să contribuie la realizarea scopurilor pedepsei penale, or, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța de apel a apreciat ca nefondată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat în beneficiul statutului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în sumă de 3 458 lei, la caz, raportul de constatare nr. 1441 din 06.10.2017 și raportul de expertiză juridică nr. 102D/1441 din 06.10.2017, au fost efectuate la solicitarea organului de urmărire penală până la intrarea în vigoare a Legii nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare 09.02.2018, prin care a fost exclus alin.(2) a art.143 Codul de procedură penală.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat oportun de a respinge cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Galușca Mihail a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în sumă de 3 458 lei, acestea fiind trecute în contul statului, conform art.227 alin.(3) Cod de procedură penală.

8. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului, prin care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea

unei hotărâri de achitare, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel privind nevinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate (pct. 3.2. din decizie), considerând că instanța de apel eronat a apreciat probele administrate în speța dată, suplimentar indicând că, atât la etapa urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și apel nu au fost acumulate probe pertinente și directe care ar demonstra vinovăția lui Galușca Mihail în săvârșirea infracțiunii imputate.

9. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se atestă, că apărarea invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii; precum și când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, argumentele părții apărării se concentrează asupra faptului că instanța de apel a dat o apreciere eronată materialului probator prezentat la dosar prin ce a concluzionat greșit asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs, instanța de recurs constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației penale și procesual-penale.

Astfel, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, decizia atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din aceste prevederi legale, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel nu a cercetat probele administrate în speță, deoarece potrivit procesului-verbal al ședințelor de judecată, atât la solicitarea părții apărării, cât și la solicitarea părții acuzării, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală, audiind inculpatul, precum și alți martori, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Analizând conținutul materialelor dosarului Colegiul penal concluzionează că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.art.27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere corespunzătoare esenței conținutului probei, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, nefiind stabilite careva discrepanțe vădite între conținutul probei și constatările instanței, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Galușca Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, așa cum a fost înaintată învinuirea prin rechizitoriu.

La fel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând corect la concluzia că sentința atacată urmează a fi casată, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel acordând răspunsuri la toate argumentele esențiale din apel în raport cu concluziile primei instanțe, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția, astfel aceasta fiind una legală și întemeiată, dispozitivul nu contravine părții motivante, iar instanța nu a admis vreo eroare gravă de fapt.

Totodată, instanța de recurs menționează că recursul apărării nici nu este motivat sub aspectul erorilor de drept invocate, iar majoritatea argumentelor constituie un dezacord cu aprecierea de către instanțe a probelor cercetate, însă la acest capitol instanța de recurs notează că recurentul nu a ținut cont de faptul că reaprecierea probelor nu poate constitui temei de recurs, deoarece instanța de recurs, potrivit prevederilor legale, urmează să se expună asupra erorilor de drept admise de instanțele de grad inferior la judecarea unei cauze penale.

Motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate și reapreciate de către instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

La etapa judecării recursului, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea

constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Colegiul penal nu a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea condamnării inculpatului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

Astfel, Colegiul penal conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului prin rechizitoriu este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc indubitabil vinovăția acestuia.

Din considerentele menționate supra, Colegiul penal conchide că în speță nu sunt incidente temeiurile de casare prevăzute la pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut la pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, Colegiul penal menționează următoarele.

Potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal constată că, prin rechizitoriu Galușca Mihail a fost învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, individualizată prin: încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență decesul unei persoane, iar prin sentință Galușca Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel, fiind sesizată cu apeluri, rejudecând cauza a constatat din nou fapta inculpatului ca fiind dovedită, după care cercetând materialul probator, corect a stabilit vinovăția inculpatului Galușca Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

La acest capitol, Colegiul penal a constatat că instanța de apel a expus minuțios considerentele care le-a pus la baza constatării în acțiunile inculpatului Galușca Mihail a elementelor componentei infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, menționând la acest capitol, că fapta prejudiciabilă a fost comisă prin acțiunea lui Galușca Mihail că nu a manifestat prudență sporită la trafic, n-a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător, or, inculpatul staționând la trecerea de pietoni, în cazul din speță, nu s-a determinat și nu s-a asigurat că începând deplasarea, va depăși trecerea de pietoni, astfel încât să blocheze trecerea și în consecință a tamponat pietonul, acțiune ce a fost confirmată prin depozițiile nemijlocit a inculpatului, din care rezultă, că Galușca Mihail la momentul tamponării pietonului, privea și în retrovizor să se asigure să nu blocheze trecerea de pietoni, deși, acesta era obligat să se asigure în acest sens, înainte de a începe deplasarea peste trecerea de pietoni și având în vedere caracteristicile mijlocului de transport care îl conducea (având lungimea de 13,5 m), fapt care probează lipsa atenției sporite asupra situației rutiere care și a dus la tamponarea pietonului.

În speță instanța de apel corect a stabilit, că din probele analizate și apreciate Galușca Mihail, în calitate de conducător, care conducea pe drumurile publice un vehicul și având

calitatea de persoană care lua parte la procesul circulației în calitate de conducător al automobilului, era obligat să manifeste prudență sporită la trafic și să țină permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere și să se asigure că va depăși trecerea de pietoni, însă ultimul a admis încălcarea regulilor de securitate a circulației în calitate de conducător al mijlocului de transport, încălcare, ce a cauzat din imprudență, decesul victimei Romanov Grigorii, în atare situație constatându-se latura obiectivă a componenței de infrațiune prevăzută de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

Cu referire eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căreia, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, invocată de recurent, Colegiul penal constată că alegațiile recurentului în respectiva parte sunt declarative și vădit neîntemeiate.

Totodată, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului că, la adoptarea soluției instanța de apel a respectat și aplicat corect prevederile legale cu privire la procesul de încadrare juridică a faptei, iar de către instanța de recurs ordinar nu sunt identificate temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate, or decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

Colegiul penal reține că, instanța de apel dispunând cercetarea suplimentară, multilaterală, completă și obiectivă a bazei probante administrate pe caz în raport cu limita învinuirii formulate, corect și indubitabil a conchis stabilirea comiterii faptei de încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență decesul unei persoane, or, acest aspect în primul rând a fost dictat de raportul de expertiză judiciară nr. 102D/1441 din 06.10.2017, care a determinat gradul vătămarilor corporale, ca fiind grave, care prin coroborare cu celelalte probe administrate au determinat incontestabil constatarea faptei ce se încadrează juridic corect în prevederile art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Din cele enunțate se concluzionează că organul de urmărire penală și instanța de apel corect au reținut încadrarea juridică a faptei inculpatului Galușca Mihail ca fiind corespunzătoare infrațiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, respectiv Colegiul penal nu atestă la caz eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

De asemenea instanța de recurs atestă faptul că criticile formulate de recurent, menționate în pct. 3.2., 8. din prezenta decizie, au format deja obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct. 7.1. din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reiterare nu se mai impune.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare.

Argumentele esențiale a recurentului au fost combătute în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea adoptată cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii *Albert c. România* din 16.02.2010.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel privind stabilirea vinovăției inculpatului Galușca Mihail în comiterea faptei incriminate prin rechizitoriu corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor generale de judecare a cauzelor penale în ordine de apel, soluția emisă fiind motivată și aplicată în limitele legii, iar la judecarea cauzei instanța de apel nu a comis erorile de drept invocate în recursul depus, motiv din care se impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului Galușca Mihail, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului Galușca Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Galuşca Mihail xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 01 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena